

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2CdoGp/2/2021
Identifikačné číslo spisu: 6720202985
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6720202985.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rodinnoprávnej veci navrhovateľa: mal. F. X., nar. J., trvale bytom B., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, oddelenie sociálnoprávnej kurately, dieťa matky: E. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., občianka Slovenskej republiky, zastúpená: Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Trhová 992/1, Zvolen, IČO: 50 492 934 a otca: U. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., občan Slovenskej republiky, zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátkou, so sídlom Pod Donátom 5, Žiar nad Hronom, o zapretie otcovstva na návrh dieťaťa, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 18Pc/7/2020, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. júna 2021 sp. zn. 14CoP/16/2021, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 24. júna 2019 č. k. 11Pc/15/2018-191 rozhodol o pripustení zapretia otcovstva, ktoré svedčí U. X., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj „právny otec“) voči maloletému F. X., nar. XX.XX.XXXX a určil, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty na zapretie otcovstva rodičom dieťaťa je v záujme maloletého F. X., nar. XX.XX.XXXX. Odvolanie U. X. proti tomuto rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 15. apríla 2020 č. k. 15CoP/43/2019-328 odmietol. Dovolanie U. X. proti uvedenému uzneseniu krajského súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6. mája 2020, bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. novembra 2021 sp. zn. 6 Cdo 142/2020.
2. Po právoplatnosti uznesenia krajského súdu, uvedeného v bode 1., maloletý F. X., zastúpený kolíznym opatrovníkom, podal dňa 03. júla 2020 na okresný súd návrh na zapretie otcovstva U. X..
3. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 20. októbra 2020 č. k. 18Pc/7/2020-178 (ďalej aj „rozsudok súdu prvej inštancie“) v spojení s doplniacim rozsudkom určil, že U. X. nie je otcom maloletého F. X., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúceho z matky E. W. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie právny otec

maloletého.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) odvolanie nepovažoval za dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom potvrdil rozsudkom zo dňa 08. júna 2021 č. k. 14CoP/16/2021-280 a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, a v odôvodnení rozhodnutia aj skonštatoval skutkový stav veci správne, dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 220 CSP.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňom 24.06.2021.

6. Rozsudok odvolacieho súdu napadol včas, dovolaním podaným elektronicky dňa 19. augusta 2021, právny otec, a to z dôvodov podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom a rozsudkom odvolacieho súdu.

7. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP právny otec (okrem iného) odôvodnil tým, že za skutkového a právneho stavu, ako ho zistil odvolací súd, teda za stavu, keď maloleté dieťa malo možnosť, nie však povinnosť (po právoplatnosti rozhodnutia o prípustnosti zapretia otcovstva) podať návrh na zapretie otcovstva, rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, či zapretie otcovstva na návrh dieťaťa podľa § 96 Zákona o rodine je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa za takého stavu, kedy od narodenia dieťaťa uplynula už doba 7 rokov, existujú statusové pomery a dovolateľ má záujem byť zapísaný v rodnom liste dieťaťa ako jeho otec a podieľať sa na jeho výchove a starostlivosti o dieťa. Podľa názoru právneho otca najlepší záujem dieťaťa je daný všeobecne pri stálosti rodinných vzťahov, keď zapretím otcovstva je dieťa vystavené riziku straty nároku na výživné od matričného otca, ak určenie biologického otca je neisté a len hypotetické, lebo hoci prezentovaný biologický otec vo svojich výpovediach pred súdom deklaroval niekoľko tvrdení (sľubov), žiadne z nich počas konania nenaplnil (napr. že chce maloletému povedať, že je jeho biologický otec). Záver odvolacieho súdu o existencii takého záujmu považuje za predčasný, založený na nedostatočne vykonanom dokazovaní a nesprávnom skutkovom zistení, že „medzi právnym otcom a maloletým nie je vytvorená taká citová väzba, ktorej pretrhnutie by malo byť na ujmu maloletého dieťaťa“.

8. Dovoláním podaným na poštovú prepravu dňa 27. septembra 2021 napadol rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho doplniacim rozsudkom a rozsudkom odvolacieho súdu, aj generálny prokurátor Slovenskej republiky bez podnetu účastníka konania podľa § 78 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok z dôvodov podľa § 83 písm. g/, h/ a i/ tohto zákona, teda z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne zistil skutočný stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. K skutkovému stavu generálny prokurátor uviedol, že U. X. je zapísaný na rodnom liste maloletého na základe súhlasného vyhlásenia rodičov, pričom z testov DNA, ktoré si dali zapísaní rodičia anonymne vyhotoviť asi tri týždne po narodení dieťaťa vyplýva, že U. X. nie je biologickým otcom dieťaťa.

10. Zdôraznil, že konajúci súd nevenoval žiadnu pozornosť tomu, že hoci matka v lehote podala v roku 2016 návrh na zapretie otcovstva a v konaní o tomto návrhu sa rodičia podrobili aj znaleckému dokazovaniu, toto predchádzajúce konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 02. novembra 2017 č. k. 12C/45/2016-74 vzhľadom na späťvzatie návrhu matkou, keď dôvodom späťvzatia návrhu boli skutočnosti, že vzťahy matky s U. X. sa maximálne zlepšili a obaja chceli maloletého vychovávať spoločne s tým, aby zostal zapísaný v rodnom liste ako otec maloletého. Nepochybný záver o vylúčení otcovstva právneho otca vyplýva zo znaleckého posudku analýzou DNA RNDr. Evy Ferákovéj, PhD. znalkyne z odboru genetiky, č. F 284 z 27. júna 2017. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v súčasnej dobe maloletý ani jedného z mužských partnerov, ktorých matka mala a s ktorými je maloletý v kontakte, nevníma ako svojho otca. Za irelevantné pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého považuje generálny prokurátor hodnotenie súdu o vzťahových väzbách negatívneho a konfliktného charakteru medzi právnym otcom a biologickým otcom a súčasným partnerom matky, pretože rozhodujúcou skutočnosťou v danom prípade je posúdenie väzby predovšetkým medzi matrikovým (právnym) otcom a maloletým dieťaťom. V prospech najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nevyzníeva ani vyjadrenie biologického otca, ktorým má byť U. I., ktorý skutočnosti, že v rodnom liste maloletého nebude po rozhodnutí súdu uvedený žiadny otec, neprikladá žiadny význam, keď k veci uviedol len to, že F. je jeho synom, snaží sa s ním stretávať tak často ako je

možné, maloletý nevie, že je jeho otcom a považuje ho za kamaráta; sám má v súčasnosti založenú novú rodinu, matka maloletého má tiež nového partnera, ktorý má k dieťaťu dobrý vzťah.

11. Porušenie zákona napadnutým rozsudkom generálny prokurátor videl v tom, že, podľa jeho názoru, sa súd prvej inštancie ani odvolací súd neriadili ustanoveniami § 96 ods. 1 a 2 a § 5 písm. e/ Zákona o rodine a § 35 a § 36 CMP. Poukázal na to, že záujem dieťaťa na zapretí otcovstva je potrebné skúmať z hľadiska jeho osobného vzťahu, teda či existujú skutočnosti, vylučujúce otcovstvo zapísaného otca (čo bolo v uvedenom prípade jednoznačne preukázané) a či z tohto hľadiska má dieťa záujem zosúladiť faktický stav so stavom právnym a zároveň je potrebné skúmať, či v prípade maloletého ide o jeho skutočnú vôľu otcovstvo zaprieť, čo nemožno zamieňať so záujmami a vôľou niektorého z rodičov. Je potrebné dodať, že z článku 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa priamo nevyplýva, že dieťa má za každých okolností povinnosť poznať svojich biologických rodičov, má právo, a je ponechané na dieťa, či toto právo využije.

12. Záujem dieťaťa na poznaní rodičov je daný vždy, okrem prípadu, že je to pre dieťa celkom zjavne neprospešné. Zapísaný otec a matka žili v spoločnej domácnosti, zapísaný otec sa o dieťa príkladne staral, pomáhal matke s jeho výchovou ako aj s materiálnymi podmienkami, mal záujem vytvoriť šťastnú rodinu, mal a stále má záujem naďalej sa starať o dieťa a chce zostať natrvalo zapísaný ako jeho otec. Okolnosť, že zapísaný otec nie je biologickým otcom dieťaťa, bola matke aj zapísanému otcovi známa prakticky od narodenia maloletého dieťaťa, otec aj matka dobrovoľne premeškali lehotu na zapretie otcovstva. V tejto súvislosti poukázal na to, že z judikatúry ESLP vo veci Yildirim proti Rakúsku, resp. Fašang proti Slovenskej republike a Kňakal proti Českej republike vyplýva, že po uplynutí zákonných lehôt na zapretie otcovstva prevažujú záujmy dieťaťa na udržaní vytvorených rodinných väzieb nad záujmami otca.

13. Podľa názoru generálneho prokurátora oveľa dôležitejší a rozhodujúci je ale fakt, že sa s týmto stavom stotožnil maloletý F., ktorý nesie aj priezvisko zapísaného otca (X.) a jediný stabilný prvok v jeho živote je, že U. X. je jeho otcom. Narušenie tohto stavu by podľa jeho názoru vážne zasiahlo do statusových pomerov dieťaťa, ktoré ho považuje za biologického otca, pričom označeného biologického otca a súčasného partnera matky považuje iba za kamarátov. Je neprípustné a nie v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo vychovávané v tom, že matka (ako sa vyjadrila) od narodenia F. vychovávala v tom, že jednoducho otca nemá.

14. Prípustnosť dovolania podľa § 78 CMP generálny prokurátor odôvodnil tým, že také dovolanie je subsidiárnym opravným prostriedkom; je prípustné iba za predpokladu, že ochranu práv nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Podľa názoru generálneho prokurátora pri posudzovaní ochrany práv dieťaťa je na účely posúdenia subsidiarity významné iba to, že právnym prostriedkom nedisponuje samotné dieťa a je irelevantné, že matrikový otec podal v danej veci dovolanie podľa § 420 CSP, pretože jeho dovolanie primárne slúži na ochranu jeho práv, nejde o opravný prostriedok podaný samotným dieťaťom na ochranu porušených práv dieťaťa.

15. V danom prípade generálny prokurátor zastáva názor, že existuje záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia (ochrana práv dieťaťa), ktorý prevyšuje nad zachovaním jeho nezameniteľnosti a právnej istoty a to vzhľadom na závažnosť dôsledkov pre stabilitu osobných pomerov dieťaťa. Motívom rodičov po narodení dieťaťa bolo zosúladienie faktického stavu so stavom právnym, pričom obaja sledovali v prvom rade najlepší záujem dieťaťa. Matka, otec a dieťa viedli rodinný život v spoločnej domácnosti a spoločne aj riadne zabezpečovali starostlivosť o dieťa a jeho výchovu. Maloletý F. mal vytvorené citové a materiálne zázemie. Zmena, ktorá bola vyslovená, má negatívny vplyv na ďalší vývoj, na zabezpečenie výchovy a výživy mal. F.. S prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä na uplynutie dlhšej doby od jeho narodenia, pocíti istoty dieťaťa, že právny otec je jeho otcom, ako aj existencia vytvorenej citovej väzby k nemu vyplýva záver o neexistencii záujmu mal. F. na usporiadaní rodinných vzťahov prostredníctvom zapretia otcovstva. Prvoradým a jediným motívom má byť najlepší záujem dieťaťa, ktorého posúdenie musí byť v každom prípade kľúčové a v prípade rozporu je potrebné dôkladne sa zaoberať okolnosťami konkrétneho prípadu.

16. Právny otec vo vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora navrhol, aby najvyšší súd dovolaniu vyhovel. Stotožnil sa s jeho názorom, že z hľadiska osobného stavu dieťaťa a jeho najlepšieho záujmu neboli osvedčené skutočnosti na zapretie otcovstva U. X. k maloletému F. X.. Naopak, podľa jeho názoru, bolo preukázané dobrovoľné a vedomé premeškanie zákonnej lehoty na zapretie otcovstva zo strany matky ako aj zo strany otca, uplynutie pomerne dlhšej doby od narodenia mal. F., nevedomosť

mal. F., že by biologickým otcom bol niekto iný ako právny otec, vytvorené silné puto a citové väzby medzi právnym otcom a mal. F., ktorý je zvyknutý používať priezvisko „X.“, a teda zmena priezviska by mohla viesť k traume zo straty jeho vlastnej identity. Vzťah jeho osoby a mal. F. značne trpí v dôsledku konania matky, ktorá mu od právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu znemožňuje kontakt s mal. F..

17. K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila aj matka maloletého. Poukázala na to, že odvolací súd dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a opieral ho o dôkazy, ktoré mal hodnoverne a relevantne preukázané. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa opieralo hlavne o názor dieťaťa (odmietavý postoj maloletého voči právnemu otcovi), o znalecký posudok preukazujúci, že právny otec nie je biologickým otcom dieťaťa, o existenciu biologického otca a jeho záujem na zosúladení matrikového a biologického otcovstva, o vykonanú rozsiahlu dôkaznú situáciu a taktiež o nepreukázanie citovej väzby maloletého na právneho otca.

18. Za nepravdivé označila tvrdenie generálneho prokurátora, že v prospech najlepšieho záujmu maloletého nevyznieva ani vyjadrenie biologického otca, ktorým má byť U. I., ktorý skutočnosť, že v rodnom liste maloletého Samuela nebude po rozhodnutí súdu uvedený žiadny otec, neprikladá žiadny záujem. Biologický otec totiž vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu prvej inštancie uviedol nasledovné: „po skončení predmetného konania by som chcel F. spolu s matkou oznámiť, že som jeho otec a chcem byť zapísaný ako jeho otec v rodnom liste. F. je môj syn, ľúbim ho a chcem to dotiahnuť do konca. Aj keby súd návrhu nevyhovел, mám snahu byť pre F. prítomný, chcem ho vidieť rásť a byť tu pre neho“ a teda z vyjadrenia biologického otca vyplýva opak tvrdenia generálneho prokurátora, u ktorého evidentne absentuje preštudovanie komplexného spisového materiálu, dôkazov a rozhodnutí.

19. Pokiaľ ide o tvrdenie, že matka a právny otec žili v spoločnej domácnosti, toto taktiež nie je pravdivé, pretože sám U. X. vo vyjadrení zo dňa 20.07.2020 uvádza, že „približne 4,5 roka sme fungovali ako rodina, aj keď sme nežili v spoločnej domácnosti“.

20. Od momentu, kedy rozhodnutie o zapretí otcovstva nadobudlo právoplatnosť, bolo obidvoma biologickými rodičmi maloletému oznámené, kto je jeho skutočným biologickým otcom, došlo k stotožneniu sa maloletého s touto skutočnosťou a toho času je už zosúladený aj matričný stav so skutočným a v rodnom liste maloletého F. je zapísaný U. I. - túto skutočnosť matka preukázala pripojením rodného listu, vydaného Mestom Banská Štiavnica, Matričným úradom; toho času má maloletý zmenené priezvisko na W..

21. Podľa názoru matky dovolanie generálneho prokurátora je v rozpore s najlepším záujmom mal. F.. Navrhla preto, aby dovolací súd jeho dovolanie zamietol ako nedôvodné.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) prerokoval vec bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky nie je prípustné. Odôvodnenie rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch:

23. Podľa § 78 ods. 1 CMP proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

24. Podľa § 78 ods. 2 CMP dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

25. Podľa § 80 ods. 1 CMP generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania.

26. Podľa § 80 ods. 2 CMP generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil.

27. Podľa § 13 ods. 1 CMP prokurátor môže vstúpiť do začatého konania okrem konania o rozvod manželstva. Ak je s konaním o rozvod manželstva spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, môže prokurátor vstúpiť do konania v tejto časti.

28. Z ustanovení § 80 a § 13 ods. 1 CMP vyplýva, že v konaní o zapretie otcovstva je dovolanie generálneho prokurátora prípustné, či už na podnet alebo bez podnetu.

29. Podľa § 83 CMP dovolanie generálneho prokurátora možno odôvodniť tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník nemal spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- f) došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces,
- g) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- h) súd nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci,
- i) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

30. Podľa § 86 CMP na konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku o konaní na dovolacom súde, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 447 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dovolací súd odmietne dovolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné,
- d) nemá náležitosti podľa § 428,
- e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo
- f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

32. Dovolanie generálneho prokurátora je potrebné vnímať ako mimoriadny opravný prostriedok v tom zmysle, že jeho využitie by malo byť výnimočné a využívané len v prípadoch stanovených zákonom. Ustanovenie § 78 CMP vymedzuje prípustnosť dovolania generálneho prokurátora z pohľadu troch kritérií, a to kritéria legitímneho cieľa, kritéria subsidiarity a kritéria proporcionality.

33. Legitímny cieľ možno vnímať ako racionálne zdôvodniteľný zmysel zásahu do konečného rozhodnutia v záujme vyššieho dobra, aby bolo vydané rozhodnutie v súlade s princípom spravodlivého súdneho konania, najmä, aby boli zachované základné procesné práva strán, aby konanie ako celok bolo spravodlivé, a aby jeho vydaním nedošlo k spochybneniu súdnictva ako takého.

34. Proporcionality vyjadruje balans medzi záujmom zmeniť rozhodnutie a záujmom zachovať právnu istotu a do rozhodnutia nezasahovať; záujem zmeniť rozhodnutie prichádza do úvahy, ak sú v rozhodnutí alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, závažné fundamentálne chyby spôsobilé zásadným spôsobom narušiť integritu konania.

35. Subsidiarita znamená, že pred podaním dovolania generálneho prokurátora má vždy prednosť iný prostriedok nápravy; v mimosporových konaniach CMP uvádza, že postačí ak iné prostriedky nápravy nie sú prípustné, a to v čase podania dovolania generálneho prokurátora.

36. Podmienky prípustnosti dovolania generálneho prokurátora v danom prípade podľa názoru dovolacieho súdu splnené neboli.

37. Z ustanovenia § 78 CMP vyplýva, že súd v prvom rade posudzuje prípustnosť dovolania podľa odseku 1 tohto ustanovenia a posudzovanie prípustnosti dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia prichádza do úvahy až vtedy, ak sú dané podmienky prípustnosti dovolania podľa odseku 1.

38. Ako už bolo uvedené, dovolanie generálneho prokurátora je subsidiárnym mimoriadnym opravným prostriedkom; podľa § 78 ods. 1 CMP je (na ochranu práv) prípustné iba za predpokladu, ak nápravu nemožno v čase podania dovolania dosiahnuť inými prípustnými opravnými prostriedkami.

39. Z obsahu spisu je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. júna 2021 a v zákonnej lehote bolo napadnuté dovolaním právneho otca, ktorého podanie predchádzalo podaniu dovolania generálneho prokurátora - o tejto skutočnosti mal generálny prokurátor vedomosť, čo vyplýva z obsahu jeho dovolania.

40. Včasné podanie dovolania právneho otca treba v zmysle § 78 ods. 1 CMP považovať za iný opravný prostriedok, ktorým sa môže (aj keď nemusí) dosiahnuť náprava. Za takej situácie, pred rozhodnutím

dovolacieho súdu o dovolaní právneho otca, potom dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné - ide o predčasne podaný subsidiárny opravný prostriedok.

41. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

42. O nároku na náhradu trov konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 CSP v spojení s § 52 CMP.

43. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.